

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 190/2026 van 31 augustus 2026

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet *tot oprichting van een protocolregister*
(ADV-2026-00117)

Trefwoorden: Rijksregister(nummer) – protocolregister – protocolkaart – diplomatieke en consulaire
gemeenschap – authentieke bron – bewaartermijnen

Originele versie

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Maxime Prévot, vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken, Europese Zaken en Ontwikkelingssamenwerking (hierna: de aanvrager), ontvangen op 23 juli 2026;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit) op 31 augustus 2026 het volgende advies uit:

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. Op 23 juli 2026 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot een voorontwerp van wet *tot oprichting van een protocolregister* (hierna: het ontwerp).
2. Het ontwerp beoogt binnen het Rijksregister een afzonderlijk protocolregister in te richten voor natuurlijke personen met uitsluitend de buitenlandse nationaliteit die zich in België bevinden in het kader van bepaalde officiële functies. Het betreft onder meer diplomatieke ambtenaren, personeelsleden van permanente vertegenwoordigingen, missies en internationale organisaties, consulaire ambtenaren, administratief en technisch personeel, bepaalde personeelsleden van internationale organisaties, leden van het Europees Parlement en hun assistenten, personen belast met een officiële zending, bedienend en particulier personeel en, onder de in het ontwerp bepaalde voorwaarden, hun familieleden ten laste.
3. Het protocolregister vormt in wezen geen volledig nieuw concept. De wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* (hierna: de Rijksregisterwet) voorziet reeds in een Protocolregister en bepaalt welke categorieën van buitenlandse onderdanen daarin kunnen of moeten worden vermeld. Zij regelt eveneens de toekenning van een Rijksregisternummer, de registratie en bewaring van bepaalde informatiegegevens en de verantwoordelijkheid van de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken voor de verzameling en bijwerking ervan. Het ontwerp strekt ertoe deze regeling uit de Rijksregisterwet te lichten en onder te brengen in een afzonderlijke en meer uitgebreide wettelijke regeling. Daartoe worden onder meer de artikelen *2bis*, *4ter* en *5bis* van de Rijksregisterwet opgeheven en wordt artikel 2, § 4, 1°, ervan aangepast.
4. Volgens de memorie van toelichting is de directie Protocol van de FOD Buitenlandse Zaken belast met de registratie en het beheer van het verblijf van vreemdelingen met een bevoorrechte status die in België verblijven in het kader van een officiële opdracht. De ontworpen regeling moet de procedures voor de registratie van deze personen uniformiseren, het mogelijk maken hun verblijf in België op te volgen en hun een Rijksregisternummer toe te kennen. De vermelding in het protocolregister heeft evenwel slechts betrekking op een tijdelijk verblijf en creëert als dusdanig geen recht op een onbeperkt of duurzaam verblijf.
5. De toekenning van een Rijksregisternummer moet tevens de afgifte mogelijk maken van een nieuwe bijzondere verblijfstitel, de zogenoemde **protocolkaart**, voorzien van een elektronische chip. De huidige bijzondere verblijfstitel beschikt niet over een dergelijke chip en laat de betrokkenen volgens de nota aan de Ministerraad niet toe zich op dezelfde wijze als houders van Belgische identiteits- of andere elektronische verblijfskaarten elektronisch te identificeren bij online

overheidsdiensten en bepaalde private digitale diensten. De nieuwe protocolkaart moet deze elektronische identificatie mogelijk maken en tegelijkertijd het risico op fraude, vervalsing en identiteitsmisbruik beperken.

6. Het onderhavige advies beperkt zich tot de bepalingen van het ontwerp die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens, en meer bepaald tot de wijze waarop de essentiële elementen van deze verwerkingen in het ontwerp worden vastgesteld.

II. Onderzoek ten gronde

a. Voorafgaande opmerkingen

7. Ten algemene titel herinnert de Autoriteit eraan dat elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt en aldus een inmenging vormt in het recht op bescherming van persoonsgegevens, noodzakelijk en evenredig moet zijn en moet voldoen aan de vereisten van voorzienbaarheid en nauwkeurigheid. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 EVRM, moeten de wezenlijke elementen van de verwerking in een voldoende duidelijke en voorzienbare norm worden vastgesteld. De vereiste graad van precisie hangt daarbij af van de aard, de omvang en de gevolgen van de betrokken verwerkingen.
8. Zoals hierboven reeds toegelicht stelt de Autoriteit vast dat het protocolregister als dusdanig niet nieuw is en dat de Rijksregisterwet sinds 2015 reeds voorziet in de vermelding van verschillende categorieën van personen met een diplomatieke, consulaire of daarmee vergelijkbare officiële status in een dergelijk register.
9. De registratie van de identiteit, het verblijf, de officiële functie en de bijzondere status van personen die in België verblijven in het kader van een diplomatieke, consulaire of internationale opdracht, beantwoordt aan een gerechtvaardigd doel van algemeen belang. Gelet op de officiële aard van hun aanwezigheid, de vereiste accreditatie en de bijzondere rechten, voorrechten of immuniteiten die met hun status gepaard kunnen gaan, mag bovendien in hoofde van deze personen en hun begeleidende familieleden een zekere mate van voorzienbaarheid worden verwacht ten aanzien van de registratie en verificatie van de gegevens die noodzakelijk zijn om hun identiteit en status vast te stellen en op te volgen.
10. In het licht van het bestaande wettelijke kader, het legitieme karakter van de nagestreefde doeleinden en de voormelde voorzienbaarheid geeft de algemene insteek van het ontwerp geen aanleiding tot fundamentele bezwaren vanuit gegevensbeschermingsrechtelijk oogpunt. Dit neemt evenwel niet weg dat het ontwerp aanleiding geeft tot grootschalige verwerkingen van persoonsgegevens en, onder meer, het gebruik van en de toegang tot het Rijksregister(nummer),

de uitreiking van een elektronisch leesbare kaart en de langdurige bewaring en mededeling van persoonsgegevens.

b. Doeleinden en categorieën van betrokkenen

11. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat het protocolregister wordt opgericht met het oog op de registratie van natuurlijke personen die zich in België bevinden in het kader van hun officiële functies. Het register strekt daarnaast tot de toekenning van een Rijksregisternummer, de afgifte van een protocolkaart, de toegang tot online diensten en het aantonen van de bijzondere status van de betrokkenen. Deze doeleinden zijn in beginsel voldoende nauwkeurig, welbepaald en gerechtvaardigd.
12. Volledigheidshalve preciseert de Autoriteit niettemin dat het verschaffen van toegang tot online diensten geen zelfstandige rechtsgrond vormt voor iedere verwerking die naar aanleiding van het gebruik van de protocolkaart plaatsvindt. Iedere overheid, instelling of private dienstverlener die de kaart gebruikt om een betrokkene te identificeren of te authenticeren, moet voor de eigen verwerking over een toepasselijke rechtsgrond beschikken en mag slechts toegang hebben tot de gegevens die voor het concrete doeleinde noodzakelijk zijn. Het ontwerp mag bijgevolg niet worden gelezen als een algemene machtiging voor online diensten om de gegevens op de kaart of in het protocolregister te verwerken.
13. Artikel 5 van het ontwerp omschrijft uitvoerig de categorieën van personen die in het protocolregister worden vermeld. Deze categorieën worden in artikel 2 nader gedefinieerd en zijn in ruime mate gekoppeld aan internationaalrechtelijke statuten, officiële functies of een afgeleid familiestatuu. Vanuit het oogpunt van de voorzienbaarheid geeft deze afbakening in beginsel geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. De verwerking van gegevens van familieleden moet evenwel beperkt blijven tot de personen die daadwerkelijk voldoen aan de in de artikelen 2, 19°, en 5, § 1, 13°, van het ontwerp vastgestelde voorwaarden.

c. Categorieën, bronnen en kwaliteit van de persoonsgegevens

14. Artikel 7, § 1, van het ontwerp somt de informatiegegevens op die in het protocolregister worden geregistreerd en bewaard. Het betreft hoofdzakelijk de gebruikelijke identificatie- en statusgegevens van het Rijksregister, aangevuld met gegevens die specifiek verband houden met de officiële functie en de bijzondere status van de betrokkenen. Gelet op de doeleinden van het protocolregister zijn deze categorieën in beginsel ter zake dienend.

15. De gegevens betreffende de gezinssamenstelling, de wettelijke samenwoning of het buitenlandse geregistreerde partnerschap en de ascendenten en afstammelingen in de eerste graad mogen evenwel slechts worden geregistreerd voor zover zij in het concrete geval **relevant zijn voor de vaststelling of opvolging van de status van een familielid** of voor een **ander uitdrukkelijk in het ontwerp vastgesteld doeleinde**. Het ontwerp moet derhalve duidelijk maken dat de in artikel 7, § 1, 9°, 10°, 13° en 14°, bedoelde gegevens slechts worden verwerkt voor zover zij van toepassing en noodzakelijk zijn.
16. Artikel 7, §§ 2 en 3, van het ontwerp bepaalt uit welke bronnen de informatiegegevens worden verkregen. Wanneer de betrokkene reeds in het Rijksregister is opgenomen, worden bepaalde gegevens daaruit overgenomen. In de andere gevallen worden de basisgegevens verkregen uit het nationale identiteitsdocument of, wanneer dit niet kan worden voorgelegd, op declaratieve basis. Andere gegevens kunnen afkomstig zijn van de accrediterende staat, de betrokken diplomatieke of internationale instantie of de ambtenaar van de burgerlijke stand.
17. Uit de memorie van toelichting blijkt dat bepaalde gegevens die door een accrediterende staat of internationale instantie worden verstrekt een louter declaratief karakter hebben, dat de directie Protocol slechts een marginale controle op de kwaliteit ervan uitvoert en dat de opname ervan in het protocolregister deze gegevens volgens de aanvrager niet automatisch een authentiek karakter verleent. De Autoriteit acht deze situatie bijzonder aandachtwaardig. Het Rijksregister vervult immers bij uitstek de functie van authentieke bron voor de identificatiegegevens van natuurlijke personen. De opname van gegevens in een deelregister van het Rijksregister wekt bijgevolg in beginsel een gerechtvaardigd vertrouwen ten aanzien van de juistheid en betrouwbaarheid ervan, temeer daar dergelijke gegevens ter beschikking kunnen worden gesteld van andere overheden en instellingen.
18. Indien het omwille van de bijzondere internationale context noodzakelijk is om niet-geauthentiseerde of louter declaratieve gegevens in het protocolregister op te nemen, moet dit uitzonderlijke karakter uitdrukkelijk in de normatieve tekst van het ontwerp worden geregeld en mag dit niet uitsluitend uit de memorie van toelichting blijken. Voor elk dergelijk informatiegegeven moet ondubbelzinnig kunnen worden vastgesteld uit welke bron het afkomstig is, op welke datum het werd verkregen, of het werd geverifieerd en of het al dan niet een authentiek karakter heeft. Deze kwalificatie moet tevens kenbaar zijn voor iedere gemachtigde ontvanger van het gegeven, zodat aan een louter declaratief gegeven niet dezelfde betrouwbaarheid of bewijskracht wordt toegekend als aan een gegeven afkomstig uit een authentieke bron.

19. Bovendien moet de aanvrager verduidelijken in hoeverre de registratie en verdere terbeschikkingstelling van dergelijke louter declaratieve gegevens daadwerkelijk noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van de in artikel 3 van het ontwerp vastgestelde doeleinden. Het enkele feit dat een gegeven door een accrediterende staat of internationale instantie wordt meegedeeld, volstaat niet om de opname ervan in een authentieke overheidsgegevensbron te rechtvaardigen. Voor de betrokken categorieën van gegevens moet worden aangegeven welke administratieve functie zij vervullen en welke gevolgen eraan kunnen worden verbonden. Indien de betrouwbaarheid van een gegeven niet in voldoende mate kan worden gewaarborgd en het gegeven niet noodzakelijk is voor de identificatie, de vaststelling of opvolging van de bijzondere status of de afgifte van de protocolkaart, moet van de opname ervan in het protocolregister worden afgezien.
20. Het ontwerp moet tevens bepalen hoe wordt gehandeld wanneer gegevens afkomstig uit verschillende bronnen met elkaar in tegenspraak zijn. Wanneer een authentieke Belgische akte van de burgerlijke stand beschikbaar is, moet duidelijk zijn welke waarde daaraan wordt toegekend ten opzichte van een eerdere verklaring van een accrediterende staat of internationale instantie. De betrokkene moet bovendien op eenvoudige wijze een rectificatie kunnen vragen en worden geïnformeerd over de bewijsstukken die daarvoor eventueel vereist zijn.

d. Protocolkaart, gebruik van de gegevens en rechten van de houder

21. De artikelen 13 tot en met 15 van het ontwerp regelen de aard en de inhoud van de protocolkaart. De daarop opgenomen gegevens sluiten in belangrijke mate aan bij de gegevens die voorkomen op de Belgische identiteitskaarten en andere elektronische verblijfstitels, aangevuld met vermeldingen die noodzakelijk zijn om de bijzondere status en functie van de houder aan te tonen. De protocolkaart bevat geen vingerafdrukken en de houder kan afzien van de activering van bepaalde elektronische identiteits- en handtekeningsfuncties. Deze regeling geeft in beginsel geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.
22. Artikel 17, § 2, van het ontwerp bepaalt dat de protocolkaart in beginsel slechts mag worden gelezen of gebruikt met de vrije, specifieke en geïnformeerde toestemming van de houder. Deze regeling sluit nauw aan bij artikel 6, § 4, van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten*. Die laatste bepaling voorziet evenwel tevens dat, wanneer een voordeel of dienst via de elektronische identiteitskaart wordt aangeboden, een alternatief moet worden aangeboden dat het gebruik van die kaart niet vereist.

23. Aangezien de protocolkaart volgens de memorie van toelichting ook toegang moet bieden tot diensten van private operatoren, is een vergelijkbare waarborg noodzakelijk om te verzekeren dat de toestemming daadwerkelijk vrij kan worden verleend. Artikel 17 van het ontwerp moet daarom worden aangevuld met de verplichting om, wanneer een dienst of voordeel door middel van de protocolkaart wordt aangeboden, tevens een redelijk alternatief te voorzien dat geen lezing of gebruik van de kaart vereist.
24. Tot slot kent artikel 16 van het ontwerp de houder rechten toe inzake inzage, verbetering en kennisname van de instanties die zijn gegevens tijdens de laatste zes maanden hebben geraadpleegd of bijgewerkt. Deze bepalingen vormen nuttige bijkomende waarborgen, maar mogen niet de indruk wekken dat zij een exhaustieve regeling van de rechten van de betrokkene bevatten. Het ontwerp of minstens de memorie van toelichting moet verduidelijken dat zij gelden onverminderd alle rechten die rechtstreeks uit de AVG voortvloeien.

e. Verwerkingsverantwoordelijken, verwerker en toegang tot de registers

25. De artikelen 9 en 12 van het ontwerp wijzen de ministers bevoegd voor Binnenlandse Zaken en Buitenlandse Zaken, ieder binnen hun respectieve bevoegdheden, aan als verwerkingsverantwoordelijke voor respectievelijk het protocolregister en het register van de protocolkaarten. Het ontwerp omschrijft daarnaast relatief nauwkeurig welke taken aan elke minister toekomen. Deze functionele verdeling geeft in beginsel geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.
26. Het verdient evenwel aanbeveling te verduidelijken of de betrokken ministers optreden als afzonderlijke dan wel als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken. De formulering "elk wat zijn bevoegdheden betreft" wijst in beginsel op afzonderlijke verantwoordelijkheden. Indien beide ministers evenwel gezamenlijk de doeleinden en essentiële middelen van bepaalde verwerkingen bepalen, moeten hun respectieve verantwoordelijkheden overeenkomstig artikel 26 AVG op transparante wijze worden vastgelegd. De delegatie van operationele taken aan de betrokken directies overeenkomstig artikel 10 van het ontwerp wijzigt op zichzelf niets aan de hoedanigheid van de betrokken verwerkingsverantwoordelijken.
27. Artikel 12, § 2, maakt het mogelijk een verwerker aan te wijzen voor de productie en personalisering van de protocolkaart en voor de creatie en inschrijving van de elektronische certificaten. De aanwijzing bij of krachtens een koninklijk besluit doet geen afbreuk aan de verplichting om de relatie met deze verwerker overeenkomstig artikel 28 AVG contractueel te regelen, met inbegrip van de instructies, vertrouwelijkheid, beveiliging, eventuele subverwerking,

bijstand bij de uitoefening van rechten en de teruggave of vernietiging van gegevens na afloop van de dienstverlening.

28. De artikelen 11 en 20 van het ontwerp onderwerpen de toegang tot de gegevens van het protocolregister en het register van de protocolkaarten aan een machtigingsstelsel dat in ruime mate aansluit bij de Rijksregisterwet. De machtiging kan slechts worden verleend aan de categorieën van overheden en instellingen bedoeld in artikel 5, § 1, van de Rijksregisterwet en uitsluitend voor de informatiegegevens die zij door of krachtens een wet, decreet of ordonnantie mogen kennen. Bovendien is het akkoord van beide bevoegde ministers vereist. Deze regeling vormt een passende waarborg.
29. De in de artikelen 11, § 3, en 20, § 4, van het ontwerp bedoelde directies worden voor hun wettelijke beheerstaken vrijgesteld van een voorafgaande machtiging. Ook hun toegang moet evenwel beperkt blijven tot de informatiegegevens die voor de concrete functie van de gebruiker noodzakelijk zijn. Iedere raadpleging, wijziging en geautomatiseerde toegang moet worden geregistreerd overeenkomstig artikel 17 van de Rijksregisterwet, dat onder meer de identificatie van de gebruiker of het systeem, de geraadpleegde gegevens, het tijdstip en het doeleinde van de raadpleging vereist en een minimale bewaartermijn van tien jaar voor het consultatieregister vaststelt. De Autoriteit neemt er akte van.

f. Bewaartermijnen, archivering en overgangsmaatregelen

30. Artikel 8 van het ontwerp bepaalt dat de informatiegegevens van het protocolregister worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen vanaf de dag waarop de betrokkene de leeftijd van tachtig jaar bereikt of, indien hij vóór die leeftijd overlijdt, vanaf de datum van overlijden. Deze regeling wijkt wezenlijk af van het huidige artikel 4ter van de Rijksregisterwet, dat voorziet in een termijn van dertig jaar te rekenen vanaf de einddatum van de functie die de vermelding in het protocolregister rechtvaardigde.
31. De nieuwe regeling kan in bepaalde gevallen leiden tot een aanzienlijk langere bewaartermijn, hoewel de betrokken verwerking juist verband houdt met een tijdelijke officiële functie en een tijdelijk verblijfsstatuut. De memorie van toelichting verwijst naar de moeilijkheid dat de datum van overlijden niet steeds aan de Belgische autoriteiten bekend is, maar verduidelijkt niet waarom de gegevens na de beëindiging van de functie mogelijk tot dertig jaar na de tachtigste verjaardag van de betrokkene operationeel beschikbaar moeten blijven. De noodzakelijkheid en evenredigheid van deze verlenging zijn bijgevolg onvoldoende aangetoond. De Autoriteit verzoekt om de huidige termijn, gekoppeld aan de beëindiging van de officiële functie, te behouden of de nieuwe termijn bijkomend en concreet te verantwoorden en waar nodig te verkorten.

32. Dezelfde opmerking geldt *mutatis mutandis* voor het register van de protocolkaarten. Artikel 20 voorziet in dezelfde algemene bewaartermijn voor alle daarin opgenomen gegevens, waaronder de historiek van de foto's en elektronische handtekeningen en de gegevens betreffende iedere uitgegeven kaart. De noodzaak om al deze categorieën gedurende dezelfde, potentieel zeer lange termijn te bewaren, wordt niet afzonderlijk gemotiveerd. Het ontwerp moet voorzien in gedifferentieerde termijnen naargelang de aard en het doeleinde van de gegevens, dan wel uitdrukkelijk verantwoorden waarom een uniforme termijn noodzakelijk is.
33. De verdere bewaring voor archiveringsdoeleinden van algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden is in beginsel verenigbaar met artikel 5.1.e) AVG, voor zover zij uitsluitend voor deze doeleinden plaatsvindt en onderworpen is aan de passende waarborgen bedoeld in artikel 89 AVG. Er moet worden vermeden dat gearchiveerde informatie opnieuw voor gewone operationele doeleinden wordt gebruikt. Ook de toegang tot de gearchiveerde gegevens moet beperkt blijven tot hetgeen voor het betrokken archiverings-, onderzoeks- of statistische doeleinde noodzakelijk is.
34. Artikel 27, § 2, van het ontwerp bepaalt dat de gegevens van alle in artikel 5 van het ontwerp bedoelde personen die reeds in een ander register zijn opgenomen bij de inwerkingtreding van de wet naar het protocolregister worden overgebracht. Deze automatische overdracht lijkt moeilijk verenigbaar met artikel 5, § 3, van het ontwerp dat bepaalde categorieën van personen de keuze laat om in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister ingeschreven te blijven. De overgangsbepaling moet daarom worden beperkt tot de categorieën waarvoor vermelding in het protocolregister verplicht is en tot de personen die geldig voor die vermelding hebben gekozen. Tevens moet worden verzekerd dat geen onnodige dubbele registratie ontstaat en dat de betrokkenen over de overdracht worden geïnformeerd.

g. Beveiliging en gegevensbeschermingseffectbeoordeling

35. Artikel 21 van het ontwerp bevat verplichtingen inzake beroepsgeheim, juistheid van de gegevens en informatiebeveiliging. Deze bepalingen moeten worden gelezen als een aanvulling op, en niet als een vervanging van, de verplichtingen die rechtstreeks uit de artikelen 24, 25 en 32 AVG voortvloeien. Gelet op de interacties tussen het protocolregister, het Rijksregister, de toepassing Belpic, de elektronische certificaten, het register van de protocolkaarten en de onderneming die de kaarten produceert, moet de beveiliging over de volledige gegevensstroom worden beoordeeld en gedocumenteerd.

36. Uit het aanvraagformulier blijkt dat een specifieke gegevensbeschermingseffectbeoordeling nog in voorbereiding is. Gelet op het grootschalige karakter van de verwerking, het gebruik van een uniek identificatienummer, de koppeling van verschillende databanken, de elektronische identificatiefuncties en de betrokkenheid van een externe producent, moet deze beoordeling vóór de operationalisering van het systeem worden voltooid en bij voorkeur vóór de definitieve aanneming van het ontwerp, zodat de resultaten ervan nog in het normatieve en technische kader kunnen worden verwerkt. Zij moet in het bijzonder betrekking hebben op de kwaliteit van declaratieve gegevens, de migratie van bestaande dossiers, de toegangsmachtigingen, de elektronische certificaten, de bewaartermijnen, de verwerking van gegevens van minderjarigen en de risico's verbonden aan verlies, diefstal, vervalsing of misbruik van de kaart.
37. Indien uit deze gegevensbeschermingseffectbeoordeling blijkt dat de verwerking ondanks de voorgenomen maatregelen een hoog restrisico inhoudt, moet de Autoriteit overeenkomstig artikel 36.1 AVG voorafgaand worden geraadpleegd. De uitvoeringsbesluiten waarin de concrete modaliteiten van de productie, personalisering, afgifte, activering, het gebruik, de intrekking en de beveiliging van de protocolkaart en de elektronische certificaten worden vastgesteld, moeten eveneens overeenkomstig artikel 36.4 AVG voor advies aan de Autoriteit worden voorgelegd, voor zover zij betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

is van oordeel dat het ontwerp moet worden aangepast teneinde:

- de verwerking van gegevens betreffende de gezinssamenstelling, partners, ascendenten en afstammelingen te beperken tot de gevallen waarin deze gegevens noodzakelijk zijn voor de nagestreefde doeleinden (punt 15);
- het uitzonderlijke karakter, de herkomst, de verificatie en de kwalificatie van louter declaratieve gegevens uitdrukkelijk te regelen en de noodzakelijkheid van hun opname in het protocolregister te verantwoorden (punten 17 – 19);
- te bepalen hoe tegenstrijdige gegevens uit verschillende bronnen worden behandeld en de rectificatie ervan te waarborgen (punt 20);
- bij het aanbieden van een dienst of voordeel door middel van de protocolkaart een alternatief te waarborgen dat geen lezing of gebruik van die kaart vereist (punten 22 – 23);
- te verduidelijken dat de in artikel 16 van het ontwerp geregelde rechten gelden onverminderd de rechten die rechtstreeks uit de AVG voortvloeien (punt 24);

- de respectieve hoedanigheid en verantwoordelijkheden van de betrokken verwerkingsverantwoordelijken voldoende duidelijk af te bakenen (punten 25 – 26);
- de ontworpen bewaartermijnen nader te verantwoorden en, waar nodig, te verkorten of te differentiëren (punten 30 – 32);
- de overgangsregeling af te stemmen op de keuzevrijheid waarin artikel 5, § 3, van het ontwerp voorziet (punt 34).

herinnert eraan dat:

- de relatie met de eventuele verwerker moet beantwoorden aan de vereisten neergelegd in artikel 28 AVG (punt 27);
- de gegevensbeschermingseffectbeoordeling vóór de operationalisering van het systeem moet worden voltooid en rekening moet houden met de elementen vermeld in punt 36;
- in voorkomend geval de voorafgaande raadpleging bedoeld in artikel 36.1 AVG moet plaatsvinden en de relevante uitvoeringsbesluiten overeenkomstig artikel 36.4 AVG voor advies aan de Autoriteit moeten worden voorgelegd (punt 37).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur